

Muorttanaste

Bajasrakadus- ja ñuvvitusbladde samidi.

»Gæca mon boadam farga«

»Leket maidai digis garvvasak.«

No. 19.

15ad Oktober 1902.

4ad jakkodak.

Bestjuvvum daihe —
lappum.

Kristus cækemættom
räkisvuotta.

Math. 14, 14.

D. L. Moody sarnin.

Dayja muittaluvvu basse cällest, atte Jesus arkalmasti njuorraset olbmui bagjeli, ja mi lokkap dam værsast, atte manjel go Johannes mattajægjek legje boattam su lusa ja legje muittalám sudnji, atte sin mestar læi stevlliduvvum, atte son læi gillam hirbmoš jabmema, de manai son erit avdrem baikkai, ja ædnagak ñuvvu su, ja go son oini olbmuid »arkalmasti son njuorraset sin bagjeli« ja buoredi sin buccid. Jos son rubmašlažat lifci dast min lutte ja ñužosi dast, gost mon dal ñuožom, de su vaibmo likkastiföi, go son din cälmidi gæčaši, damditi go son maidai mataši oaidnet din vaimoi sisä ja mataši lokkat daid noðid, morrašid ja vaimbobakcasid, maid di guoddebetet. Dak læk galle cikkujuvvum mu cäalmi oudast; mutto son dietta buokten; ja go dak »ædnagak,« dak stuora joavkok doulle ñoagganegje su birra, diði son, man galle vaibbam, cuvkkijuvvum ja morrašest deddujuvvum vaimok su oudast legje. Mutto vaiko mi æp mate dal bæstamek oaidnet rumašlaš cälmiguim, læ son almaken dast min lutte; ja vaiko aivestassi juokke vaibmo dovdda su ječas vaive, i mate almaken dat vaive cikkujuvvut su oudast. Son visudet buok dingaid dovdda. I gavdno dat moraš, gillamuš daihe atestus, maid son i dovda. Son læ dat sæmma dal, go son lœi dalle go dabe ædnam

alde vagjoli, — dat sæmma Jesus, dat sæmma arkalmaste olbmu bardne.

Go son oini dam stuora olmuš-joavko, arkalmasti son njuorraset sin bagjeli ja buoredi sin buccid; ja dat læ mu jakko, atte son aiggo buoredet ædnagid, gudek suddost bucek damage ñoaggalmasast, son aiggo dalkastet buok cuvkkijuvvum vaimoid. Ja mon duostam digjidi cækket, atte i gavdno oktage vaibmo nuft sarjaduvvum ja cuvkkijuvvum, atte Ibmela bardne i mate arkalmastemuða cajetet, jos olmuš ješ adde dása lobe. »I son galga cuvkkit dogjujuvvum hoaše ige caskadet borgestægje goallolaige.« Math. 12, 20. Son bodi maielmai buktem diti armo ja ilo, vaibmolaðesvuða ja rakisvuða.

Jos mon lifcim koanstamalijægje, de mon odneekked din cäalmi oudi lebbišim dam stuora joavko, gæi bagjel Jesus arkalmasti, ja dastmañel mališim mon ovta æra oamatusa, namalassi dam spitaldavdast gilla-jaegje olbma, gutte bodi su lusa vardnotesvuðast dieva, oaivvečokkast juolggevuddoi. Dobbe vagjoli son erit sirrijuvvum su sidastes, su ustebines, ja son boatta Jesus lusa su gafhadis laitas historjain; ja dal, mu ustebidam, dakkop mi

daid bibala muittalusaid ællem, dastgo nuft dak berrijek læt. Jurdaš dam olbma ala! Jurdaš, man ollo son læi gillam! Mon im dieðe, man galle jage son læi læmaš erit akas, manaides ja sidas lutte; mutto erit son læi. Son bagjelestes guti ovta erinoamaš bivtasčerda, nuft atte juokkehaš gutte su lakka bodi, mati oaidnet, atte son læi buttesmættom. Ja go son ovtagen oini lakkanæme ferti son bajdet dam varritus jiena: »Buttesmættom, buttesmættom, buttes-

mættom!« Vaiko vel su ječas akka-ge boadaši muittalet sudnji, atte su manna læ buocamen daihe jabmemen, de i duostam son boattet akas lakka, son ferti bataret sust erit. Son galle duostai guldalet su jienä gukken erit; mutto son i ñožom lobe boattet manas gæčat maŋemuš jabmen-boddost. Su birra mati celkkujuvvut, atte son læi ællen havddaduvvum, dat læi bahab go jabmen. Erit sirrijuvvum vagjoli son boaitto baiken, i oktage duostam su lusa lakanet, ige ovtagen gietta bajeduvvum su hæðe gæpedet, i oktage su gadnjalid sikkom. Vuoi dadde, maggar gafhadis ællem! O jurdašekop dam olbma Jesus lusa boattemen, ja mi lokkap, atte go Jesus su oini, de arkalmasti son njuorraset su bagjeli, sust læi vaibmo, mi ravki arkalmastemuðast dam vaivan spittalaš olbma bagjeli. Go olmai dam oini, de bodi son su lusa ja celki: »Hærra, jos don datok, de væjak don buttestet mu;« son diði, atte i oktage æra go Ibmel bardne dam mat-tam dakkat, ja

Kristusa stuora rakistægje vaibmo likkasti njuorraset olbma vuostai. Gu-la daid lieggos sanid, mak su baksami bagjel bottek: »Mon datom; ñad-da buttesen!« ja su spittalvuotta dal-lanaga guodðeli su, olmai dærvasmu-vai sæmma boddost. Gæca dam olbma, go son sidi manna akas, manai-des ja ustebides lusa! I dal læk ñat son okta eritsirrijuvvum olmai, son læ dal avoin ja iloin vainost sidi mannamen. Mu ustebidam, di daid-debetet cækket, atte dinge vaibmo njuorrana daggar olbmu bagjel; mutto leketgo di goassege jurdašam, atte din dille læ duhat gærde verrep? Sielo spittalvuotta læ sagga bahab go rubmaša spittalvuotta. Duhat gærde

ouddal siðam mon rubmašlaš spittal-davda buoccat go helveti mannat sud-dost devddujuvvum sieloin! Sagga-buoreb læ, atte dat mu olgiš gietta-gaskat lifci ūllujuvvum, atte dat mu olgiš juolgge lifci galdnam, ja atte mon skierbman ja ramben ja čalme-tæbmen vagjolifcin buok mu ellem-beiyidam, go atte eritsirrijuvvut Ibme-lest sielo spittalvuoda diti. Gula dam bavēas-čukanasa, dam luoibmama ja vaiddema, mi bagjana bajas dam ced-namest suddo diti! Jos dast gavdnuš oktage vaivan suddost buoce siello dieva spittalvuodast, de bottus daggar Kristus lusa, ja son aiggo arkalmastet daggar sielo bagjel ja caelkhet, nuftgo son dam olbmai celki: »Mon datom; ūadda buttesen!«

Dat jabme bajasčuožžaldattujuvvu.
Dal boattep mi muttom æra oainatus-si, mi čajeta migjidi su, gutte arkal-masta njuorraset. Gæčastekop mi duon ueca sidaši! Dobbe čokka okta vaivas læska. Daida son læt moadde mano dast-ouddal havddadam su boad-njas, ja dal læ sust okta aidno bård-ne. Moft son dadde liko sudnjil! Son oaidna sust su doarjalamsoapes boatte aigedi ja usteba vuorasman-beivi sis-te, son rakista su siskemuš vaimo rakisyuodain.

Mutto de davdda olla su dalloi, ja jabmen čuvovo dayda, mahest ja bigja su isa-čoaska giedast dam nuorra olbma ala. Dat rakistægje cedne gocea su sænga baldast ija bæive; mutto maŋpasassi dappasek su čalmek, ja dat rakistuvvum jiedna læ — nuft jakka son — javutuvvam dam ilb-mai. Son ūat i goassege oažo su oaidnet ige gullat, maŋnel go son havddai læ begjum. Ja de boatta dat mærreduvvum aigge, go son galgga havddaduvvut. Vissa dige leket læmaš moraš dalost, ja di lepet čuv-vom din ustebidakek, go si læk vag-jolam havde vuostai; illa gavdnu oktage, gutte i læk massam ovta su rakkasin. Alo go mon havde lutte læm læmaš ja læm oaidnam ovta ced-ne gæčadæme su manas maŋemus gærde, læ dat mudnji čuoccam vaib-moi, ja mon im læk nagadam ruok-toodoallat mu gadnjalidam.

Dat læska, gœn birra mi sard-nop cummesta su aino barnes maŋemus gærde; dat læ su maŋemus cumma ja su maŋemus gæčastak barnes ala. Lika dal begju gistoí ja

lokke gisto ala, si algkek guoddet su olgus havddadambaikkai. Læskast legjeollo ustebak. Dat uece gaypu-gaš, Nain, likkasti go oini læska aino barne olgusguddujuvvumen. Mon orom dego oaidnemen dam stuora olmuš-aednagyuoda, go si bottek poartai ča ða olgus; mutto væhaš bæjabælde čužžok 13 olbma, vaivvašuvvam ja vaibbam gukkes vazzema maŋnel, si ferttijek čuožžot balgesravda alde, dassačigo dat olmuš-aednagyuotta læ mœdda mannam. Dam golbmanub-lokkasa særvest læ Ibmel bardne, ja dak ærak læk su mattajægjek. Ja go Jesus gæčasti dam čoaggalmasa ala, oini son aedne cuvkkijuvvum vaimoin, ja su vaibmo njuorrani. Ibmel bar-ne rakislaš vaibmo likkasti arkalmas-temvutti, ja son loaidasti ouddan ja celki:

»Nuorra olmai, čuožžel bajas!« ja dat nuorra olmai likkai bajas. Mon orom dego oaidnemen dam stuora olmuš-aednagyuoda hirmastuvvamen, orom oaidnemen dam moraštægje aedne avoin sidi mannameu bajas-čuožželæme iðedestsuonjariguim bait-temen su vaimo siste. Duottayuodast arkalmasti son njuorraset su bagjeli, ja i gavdnu gal oktage læska dam čoaggalmasast, gœn bæstamek Jesus i aigo væketet. Rakis ustebidam mon caelkam digjidi buokaidi, gæi vaimok ležžek morrašest: Di darbašeket daggar usteba, go Jesus læ! Son læ aito daggar usteb, maid juokke vaivan vuordde vaibmo darbaša. Son vaib-molašvuoda aiggo digjidi čajetet ja buok din vaimo sarjid buoredet, jos di su lusa boattebettet dam hamest, go di lepet. Son aiggo vuostaiyald-det din su rakis sallasis ja caelkhet: »Rafhe lekus dingui.« Ja dam boddo rajest oažžobetet di vagjolet su rakisyuoda suonjardægje bæivaščuov-gasest. Kristus ūadda dalle digjidi stuoreb davver go obba maielme ob-mudak ja hærvasuotta. Jure son læ dat usteb, maid di darbašetet, ja mon rokkadalib Ibmelest dam, atte di dam boddo rajest oapašeidek bovd-dat su aldsesædek bæsten ja uste-ben.

Lasetuvvu.

*

Son buok oaffarušai Kristus diti.

Duodalaš muittalus.

Dam dapatusast, man birra dast galgga muittaluvvut, læ surggadlaš alggo, mutto likkolaš loappa; dastgo dat oapata migjidi, atte mi æp galga æppadusa vuollai luittadet vel dalle-ge, go mi ænemusad birastattujuvvut sevdnjis mierkast, mutto nannoset os-kot, atte min almalas ačce aiggo doalvvot min su rakisyuoda ja vaib-molašvuoda ūerris bæivadakki.

Dam aige go kristalašvuotta i lœm nuft burist dovddos ja vuodđu-duvvum, go dat dal læ, i lœm olgod-asat nuft gæpas Kristusa særve-goddai gullat go dal. Dayja dam aige golgai varra Kistusa nama duoda-steen, ja jos hægga vel sestujuv-vuige muttom, ferttijegje almaken kristalažat ollo gillamušai čaða man-nat. Mutto dak doarradallujuinek sin hirbmadvuodaidæsekguim aï nagadam gallasa vuolassojatet dam værre æpp-eibmelbalvvalussi, æige gallasa ož-žom osko eritbiettalet dam Hærra Je-sus ala.

Daina beivin læi dat, atte Titus — son gœn birra mi dal aiggop muittalat, eli. Su sida læ muttom čiegast dam stuora romalaš kæisarrikast. Son i lœm bajasgessujuvvum kristalašvuodast; mutto son suddo nakkarest mor-rani ja jorggalusa dagai daggo bokte, atte sardnedægjek, guðek maidai dai beivi siste vagjolegje baikest baikkai, sardnedegje bestujume ilolas saga sudnji. Go son duotta kristalažan ūaddai, læi dat su stuoremus oudast-moraš oskoi oažžot su rakis daloolbmuides, ige lœm gukka ouddalgo obba bæraš, sikke vanhemak ja manak, gavdne sin stuoremus ilosek dam Hærra Jesusa balvvalusast.

Mutto dat likko ūaddai sagga oadne.

Gonagas dam rikaoasest, gost si asse, læi goččoma ožžom kæisarest kristalašvuoda eritjavkkadet, vaiko maid de mavaši.

Dadæmieldie go Titus læi okta arvost adnujuvvum allanalad olmai, sida gonagas algget doarradallujume su dalost. Vuost goččoi son, su erit-bigjat su oskost; dastgo sust læi dat jakko, atte Titus jægada, ja atte su ouddamærka mielde dakkujuvvu dai-

*

na ærain. Mutto Titus biettali nannoset, ja go gonagas gœ̄čali su fillet falama bokte sudnji stuora ammatid, gudnevirkid ja riggodaagaid, de son vastedi, atte ædnalaš hærvasuotta i mate su oažžot biettalet su Hærras. Gonagas suttai sagga ja celki sudnji, atte gal son vela gavdna gaskaomid, mai bokte son olbma oažžo gululaš vuoda čajetet.

Bœive dastmaŋnel saddijuvvui okta officera Titus dalloi daina sa-gain gonagasast, atte son galgai ovta dakkat dam guovte dingast: kristalaš vuodast biettalet daihe ucemus manas addet bolddujuvvut.

Dat lœi galle vissaset surggadlaš ašše, atte mana diktet dam lak-kai sorbmijuvvut; mutto vanhemak ožžo almaken armo Kristusa diti dam oaffara dakkat. Sin aino ballo lœi, atte manast i daide lœt roakkadvuotta martyrjabmema gillat; mutto dat ballo fertti gaiddat dam ucekaža gæva-tusa bokte. Ucca Mathias lœi okta rakis ucce gandaš, aito lœi dævddam 9 jage; inutto vaiko son lœi nuorra, ani son almaken alladet arvost martyrjabmema, ja son logai ječas garva lœt dollaašoi viekkalet čajetam di-ti su rakisuodast bæstai. Officera lœi juo lokkan gonagasa goččoma mana boalddet olgobæld gardema, buokak dalost ditte dal, man lakai son galgai sorbmijuvvut. Vanhemak ja dak guokta æra mana algge čierrot ja cummajegje dam ucckaža, gutte sist dam ilbmai galgai eritrievituvvut. Gal sati officera garra vaibmo likka-stam, go son dam morašlaš ærraneine oini; dastgo son Titusi muittoti, atte son i darbaš ærago gonagasa goččoma mielde dakkat, de mana hægga sestujuvvu.

Titus i sattam dam almaken dakkat, son i mattam æppegululašvuoda čajetet su almalalaš gonagasar goččoma vuostai. Jesus læ cæk-kam: »Dat gutte rakista ačes daihe ændes æmbo go mu, son i læk mudnji dok-kalaš,« ja »gutte hægas massa mu di-ti, galgga dam gavdnat.« Dam lakai bisso si nannoset osko siste ja adde sin rakis Mathiasa dolvvujuvvut martyrjabmemi, vaiko dat galle maysi bača gadnjalid ja vaimolaš moraša. Almaken lœi vaimo jeddetatte gullat ucce gandaša, go son sin guđi, cæk-kemen daid čabba sanid: »Rakis ačce ja ædne alle čiero. Mon im bala-

jabmemest, dastgo Jesus Kristus mu Hærram diti aigom mon iloin hæg-gam addet.«

Go nubbe ided lœi boattam, de dat sæmma officera fast bodi dam moraštægje bærraš lusa. »Dam ided lœm mon boattam,« celki son, »val-dem diti dudno nieida. Gonagas goččo, atte son galgga suppijuvvut vilda spiri ouddi, jos doai æppe jorggal ruoktot boares ibmelid balvvalet ja sigjidi rokkadallat.«

Dat sivo, oskolaš nieidda vastedi roakkadet ja iloin, atte son i aigo mange hadde oudast biettalet su lo-nistægjes, ja jos vel sust hæggage damditi-valddujuvvut, de son almanken i biettal.«

»Na dalle i læk must radđe,« vastedi officera, »don ferttek mu mielde čuovvot.« Neidda valdi dasto su čierro vanhemines æro ja manai duomos vuostaivalddet.

Aigge oroi sàddmenen hui gukke, ja dam 3ad bæive ided gullujegje fasten officera juolggelavkek. »Rak-kanække dal farvela cækket dodno boaresæmus bardnai,« celki son, »dastgo son galgga odne russinavlljuvvut gaskabæive aige, jos doai ain bisso-bætte gažžarvuodast gonagasa goččoma vuostai. Jos doai dušše ovtain sanenge niieditæppe, de bardne i darbaš dudno guodđet.«

»Im eisege, im eisege,« celki bardne — son lœi okta jierbmalas ganda; 16 jage boares ja duođalas kristalaš, — »Im eisege aigo mon biettalet mu bæstam, mon vuolgam du mielde russinavlljuvvut, dat læ mudnji stuora gudne, atte mon oažžom sæmma lakai jabmet go mu rakis lonistægje; duođai, mon im læk daggar gudne ansašam.« Go son dam lœi cæk-kam, de fertti songe æ-ro valddet su vaimo bakčasin moraš-tægje vanhemines ja vuolgetto gillat dam hirbmüs givse, mi lœi su vuord-demen.

Nubbe ided bodi fast officera njeljad gærde Titus daloi ja celki dam vaimolažat cuvkkijuvvum ædnai navt: »Dal lœm mon du lúsa boat-tam, buore nisson, gullam diti, juogo don aigok jægadet gonagasa goččoma, son læ mærredam atte don galgak stevlliduvvut, jos don su dato mielde ik daga. Dust i lœm arkalmastem-vuotta du manaidak bagjel, ja mon rokkadalam du vaimolažat, ane arkal-

mastemuoda du ječad bagjel.«

Ædne i guldalam dam maŋe-muš oase su sardnomest, dušše dam vuostahagotaga gærgadi son ječas officera mielde gonagas lusa vuolgetto. Go son boadnjastes æro valdi, celki son sudnji, atte sudno ærranæbme šadda hui oadne, ja atte soai farga oktan sodno manaiguim gavdnadæba dam rakis bæste truono oudast, ja oažžoba su oaidnet, gutte hægas læ sodno diti addam Golgatta ruosa alde.

Ouddalgo damrajest 24 dimolegje gollam, ravkkujuvvui Titus jes ouddan. Son dam i adnam imašen, fargabut lifci son imašen adnam, jos son i lifci ouddan ravkkujuvvum. Dam sagjai atte officera vuostaivalddet baloin ja doarkestemin, čuoželi son bajas ja čuovoi mielde daggar iloin, dego lifci son mannamen høgjamal-lasidi. Gonagas yurdi su vuostaivalddet. Son doalvoi vuost Titusa muttom hui čabba ladnji, mi lœi devddjuvvum mavsolaš davveriguim, dobbe legje golle ja silbba ja juokke lagan čabba čiŋad ja hærvæs biktasak ja manga æra mavsolaš dinga, mak legje dokko čoggujuvvum dam varast, atte oappaladdi imaštallama bajasboktet. Titus i orrom ollo avvera daina dingain adnemen. »Mu mielast i læk galle imaš,« celki gonagas, »atte du vaibmo i likkas dam hærvasuoda bokte; dak legje maidai duššen du manaidi ja du akkai, imge mon mate vuorddet, atte donge dai bokte vuittujuvvut.«

»Im eisege,« celki Titus, »daggar dingain i læk væhašge mavsolašvuotta mu čalmi oudast. Doalvo mu, gonagas, dam baikkai, mi læ basutuvvum mu rakasidam varai bokte ja difte mu dobbe oaffaruššat nu hæggam. Dat maielme i fille mu dal šat.«

»Mutto must læk vela hærvæb-ko davverak go dak,« vastedi gona-gas. »Mon haledam, atte don mai-dai daid galgak bæsat oaidnet.«

Ja son ravasti uvsa ovta hærvæs stuora sali.

Ja dobbe legje duottavuođast su vaimo rakkasæmus davverak; dastgo dobbe čokkai su alladet rakistuvvum akka, birastattjuvvum su manaines, su muodok suonjardegje likkost ja ilost. Si buokak čuožželegje bajas ja dærvatægje Titusa, gutte vaimolaš avoin ja ramadusain Ibmeli giđaides

geigi alme vuostai, go son oini buokaid hægast. Gonagas čuožoi ja gæcái sin ala dassači go gadnjalak golggotte su čalmin.

Go dat vuostas ilo olgusdoagjem læi mædda mannam, loaidasti gonas sin særvvai ja muitali dam vela imaštalle ačcái dam ibmaša birra: »Dat læi mu jurda,« celki son, »atte jos sarnotæbme ja fillem i oažo du biettalet Kristusa, de aiggom mon vækkavalddalašvuoda čajetet; dastgo mon nannošet jakkim, atte don Kristusa biettalak ouddalgo don divtak manaidak ja akak jabmemi mannat. Mutto go manak mu lusa botte, de si æi čajetam mange slai mærka balloi, si botte ilolažat gillamušbaikkai, ja dat dugjui, atte mon roakkadvuodam massim. Mon im nagadam sorbniūn goččoma addet. Mon alggim dovdat, atte kristalašvuotta læi darkkelæbbo ja visudæbbo guoratallama ja dutkama væra, go dast daggar fabmo læi, atte juokke latto du bærrasest ouddal jabmet aigoi go eritbiettalet kristalašvuodast. Ja dal, buorre Titus, mon addam dudnji ruoktot du bærrasa fasten, ja mon gađam sagga dam hirbmušvuoda ja garrvaimolašvuoda, maid mon du vuostai læm čajetam. Du nana osko dam kristalaš religiona ala ja du oaffarušše vaibmo dam religiona oudast dakka, atte maidai mon haledam kristalažžam šaddat, ja atte mon matašin dam osko oažžot, mi bajasoalla mu buok dam ællema gæččalusai siste ja roakkadvuodam adda vel jabmemage vuostai. Dat læ galle vejolas, atte mon kruodnom massam dai doarradallujume beivi siste; mutto mi læ dat, go mon dam almalas kruono vuoram.

Vahas mastge.

Bergenruovddemađde.

Nuftgo muttomak dam blæde lokkin vissa dittek, læk moadde jage dastouddal alggam barggat ruovddemađde Bergenest Kristianiai, dat galgai garvanet dam jage 1907; mutto go dal læ statakasast uccan rutta, ja olgusmaksemak læk ollo ja stuorra, de arvaluvvu, atte dat ruovddemađde i mate garvvanet ouddal go jagest 1912, nabbo dalle 5 jage maŋnelæbbo, go algost læi arvaluvvu. Radđitus i læk galle vel maidege mærradusaid dam birra valddam.

Ofota ruovddemađde

læ dal gærgos. Dam 26ad september olika ruoda ja darobælle okti mađe ruvdiguim. Bargek damditi adne festa.

„Framast“

lifci læmaš borramuš nokka olbmaidi vel ovta jakkai. Olbmak ramedejge borramuša sakkarak. Buorre soavašvuotta læ maidai læmaš gæcos aige.

Hættečuorvas.

Blædek muittalek, atte boargeneralak læk buok bajasčuvvgijuvvum natiōnaii saddein hættečuorvvassa daihe væke ravkkamčallaga. Mi diettep buokak, atte Boarak vuottatalle engelas olbmast, ja atte sin æna šaddai Engelandia vuollai.

Engelandda loppedi væketet Boarid ouddalgo rafhe dakkujuvvui; mutto dat vække læi ila uccan, dat i ollam buok hæđalažaidi, i lakkage. Arvo miedde læk 30,000 dalok bolddjuvvum ja æra lakkai stajeduvvum. Ollo gavpugak læk maidai duššaduvvum Engelasin, ſivitak læk goddujuvvum ja ædnamak goareduvvum, nuft atte obba Boari æna læ dego okta vardde sarje. Soatte læ maidai gaibbedam stuora oaffarid olmuš hægain, nuft atte læskai ja oarbbasi čierromjiedna gullu ædnama mietta. Dak golbma generala Louis Botha, E. R. Dewet ja I. H. de la Rey čallek ja celkek navt:

»Dam min stuoremus haedest jørggalep mi ječaidæmek obba dam čuvvgijuvvum maielme vuostai rokkadusain væke oažžot min læskaidi ja oarbes manaidi ja æra hættegillajægjidi.

Dat valtag, maid soatte læ miedes buktam, læ madohas stuores, ja dak smava summak, maid Engelandia rafhečettatusa miedde galgga makset, æi læk, vaiko vel manga gærdðai stuoreb lifci dak, i læk nokka ruototmakset daid stuoremus tapaid, maid soatte læ min ala buktam.

Læskak ja oarbes manak, gædit mi dam hætteadnoma olgussaddep maielbmai, æi oažo daina summain maidege. Dak rudak mak čoggujuvvujek adnujuvvujek aivistassi hæđalažai væketet.« Dam lakkai čallek Boargeneralak, mi dast oaidnep, maggar varnotesvuoda soatte mieldes

bukta, ja mi ferttep cælkket soatte læ ædnama stuoremus garrodus. Mi berrep Ibmeta gittet dam oudast, go son dam ragjai min ællemjagin læ min ædnama dam garrodusast varjalam.

Tuiska kæisar Wilhelm

læ Sverdrupi saddim telegrama, mi navt čuožai: »Dievas mærlbma vai most ilolaš dærvuodak must. Burist boattemestak sidi. Mon gitam Ibmeta særvalagai dingim, damditi go son læ buktam din oktan skipain ruoktot.«

Kinast

læk maŋemuš olmušlokkama miedde 426 million olbmu.

Olgusvagjolus.

Min ædnamest læk 1 september ragjai d. j. olgusvagjolam 16,000 olbmu Amerikai. Jos daggar olgusvagjolus guukka bista, de Norga farga guorana.

Protestantalašvuotta Frankrikast.

Dam jage 1857 legje Frankrikast 738 protestantalaš papak, dal læk bagjel 1,200. Manga ædnamgavpuga læk baikotagaid mannam katholikargirost erit ja særsvam protestantalažai-gium, ja i læk dobbe goassege læmaš nuft ollo theologalaš studentak skullain go dal. Dat protestantalaš avisak læk juokke lakai buoreb go dak, mak oera oskočerdain olgusaddjuvvujek. Okta franska protestantalaš muittala:

»Mist læ okta politikalas bæivveblađe, 4 stuora kristalaš vakkoblađe, ja 162 ucceb blađek. Min girkko (særvegodde) læ saddim 18 miššionæra oktanaga Afrikai ja 40 Madagaskari. Miššiona sisabođok læk dam maŋemuš golbma jagest lassanam, nuft atte dal læk guoyte gærde dammađe go ouddal.«

„Nuorttanaste“

olgusboatta 2 gærde manost — dam 15ad ja dam 30ad bæive juokke manost — ja maksa kr. 1,00 — ovta kruvna jakkodagast ja kruonobæle daihe 50 ora jakkebælest.

Bladde matta dingujuvvut juokke poastrappe lutte, komišsonærat lutte ja olgosaddest G. F. Lund Sigerfjord Vesteraalen.

»Nuorttanaste čalle prentejægje ja olgosaddest G. F. Lund Sigerfjord, Vesteraalen.